No. 110. **Ao. 1849.**

Dingsdag, 11 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 7 September* 1849.

Bij Gouvernements-resolutie van den 6 dezer Maand No. 1003, is de Heer G. FRASER benoemd tot 2e. *Luitenant* bij de gewapende Burgermagt in het Opperdistrict *Nickerie.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 7 September* 1849.

(16789) Alzoo S. DE JONGE, geboren SOESMAN, qq. zich bij rekest heeft gewend, om *Brieven van Manumissie* te erlangen voor den aan H. J. DE JONGE nom. ux. toebehoorende Slaaf *François*, zoon van *Abigael*, oud *negen en twintig* jaren.

Zoo worden al degenen, die vermeenen mogten reden van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, binnen den, bij anticipatie van den gewonen tijd, bepaalden termijn van *acht dagen*, ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

Post Kantoor.

Op aanstaanden Woensdag den 12den dezer zal van hier, via het Neder-district *Nickerie*, naar *Demerary* vertrekken, de Koloniale Schoener CURAÇAONAAR, Kapt F. W. SELS; zullende op dien dag ten 12 ure, de voor gemelde plaatsen bestemde Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 7 September 1849.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Pro deo.

Bij Vonnis van het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, gewezen den *vier en twintigsten Julij* 1849 en geprononcieerd op heden, is tengevolge eener door PIETER AGES DE VRIES, Echtgenoot van CLARA WILHELMINA BURGER, tegen deze zijne Echtgenoot ingestelde procedure, de band des huwelijks tusschen de gemelde Echtelieden bestaande gedissolveerd.

Paramaribo, den 5 September 1849.

De Griffier van het Geregtshof voormeld,
A. VAN MEERTEN.

[14374] De *CREDITEUREN* van wijlen JOHANNA CHRISTINA JONAS, worden uitgenoodigd, om op aanstaanden Zaturdag den 15n. dezer, des morgens ten *tien* ure, te willen verschijnen voor het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, ten einde in hunne belangen te worden gehoord, omtrent zeker verzoek bij hetzelve Collegie ingekomen.

Paramaribo, den 10 *September* 1849.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
J. ELLIS.

(17115) Fungerende *CURATORS* bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, als daartoe geautoriseerd, roepen bij deze op, den persoon van CAREL HENDRIK PETRI, welke volgens kennisgeving zich van zijne woning heeft verwijderd, zonder iemand tot waarneming zijner zaken te hebben gemagtigd; om binnen den tijd van *veertien* dagen hetzij in persoon, hetzij door daartoe te benoemen gemagtigden, order op zijne zaken te stellen, en daarvan aan voorschreven Departement te doen blijken, zullende bij faute van dien, met zijne Goederen worden gehandeld, zoo als bij de Instructie van hetzelve Departement is voorgeschreven.

Paramaribo, den 10 *September* 1849.

De Fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHS. LIONARONS.

Op DINGSDAG den 11 dezer, des voormiddags ten 9 ure, zullen Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, bij- en door den Vendumeester A. SALOMONS, in het openbaar doen verkoopen:

De GOEDEREN gevonden in de volgende: *desolate boedels*; als: *Frederik Schutz* en *Carolina van Annatje van Charlotte van Brandon.*

En vermits in die boedels tot dus ver geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de CREDITEUREN *niet* worden opgeroepen.

Paramaribo, den 7 September 1849.

M. N. ARLAUD.
2de Commies.

NIEUWSTIJDINGEN.

PARAMARIBO, *den* 10 *September* 1849.

Met Z. M. Brik *Sperwer*, Kommandant Kapt. Luit. Bruining, is voor het Gouvernement aangebragt, eene som van *f* 600,000 Gulden aan Zilveren Muntspecien, ter inwisseling der *Schatkist-billetten.*

Italie.

Het *Journal des Débats* hangt een ongunstig tafereel op van den toestand van Rome, tijdens de bezetting door de Franschen. De stad bood het schouwspel van de grootste verwarring aan. De straten wemelden van Romeinsche soldaten van alle wapens in de meest verschillende uniformen, allen behoorende tot de ontbondene korpsen. Deze gewapende massas en die daarenboven nog in een staat van opgewondenheid verkeerden, in bedwang te houden, was geene gemakkelijke taak voor de Fransche armee, die, hoewel overwinnaar, in allen gevalle zwak en als verloren was onder eene bevolking van 160,000 zielen, van welke het slechtste gedeelte alleen bewijzen van moed en geestkracht heeft gegeven. Wat den Franschen onmiddellijk in het oog viel, was het voorkomen van vrees en schrik, dat men allerwege opmerkte; een gevolg van het bewind der revolutionnaire regering, en die na den val dier regering nog voortduurde. Nog den 4den hadden onderscheidene moorden plaats, en de Fransche generaals waren niet in staat, zoo spoedig die maatregelen te nemen, welke vereischt werden, om aan dezen gevaarlijken staat van zaken een einde te maken; want de dolk zweefde nog altijd boven het hoofd der gematigden. Reeds den volgenden dag nam men de noodige voorzorgen: hoewel het onmogelijk was, de stad zoo spoedig als men wel zou wenschen, van een aantal booswichten te zuiveren. De vrees, die onder de bevolking heerschte, was zoo groot, dat vele burgers zich in hunne huizen opgesloten hielden, en het schier niet waagden, zich op de openbare straat te vertoonen. En het waren niet alleen de vreedzame burgers, bij welke de schrik zulke diepe wortelen geschoten had; zelfs de openbare ambtenaren, de leden van den gemeenteraad, verkeerden onder den invloed van die algemeene vrees en verklaarden, dat zij sedert drie maanden hunne huizen niet hadden durven verlaten. De vrees voor den dolk des moordenaars was zoo groot, dat zij aanvankelijk weigerden gehoor te geven aan de uitnoodiging van generaal Oudinot, toen deze hen over de openbare aangelegenheden wenschte te spreken. Men moest hen door gendarmes laten escorteren, waardoor het den schijn kreeg, als waren zij door de Fansche autortieiten gedwongen.

— Men heeft veel gesproken van de schade, die door het beleg van Rome onder de kunstschatten aldaar zou aangerigt zijn. Mag men geloof slaan aan eene opgave van het *Journ. des Débats*, dan zijn de voornaamste beschadigingen de volgende: Een der kostbare tapijten in het *Vaticaan*, die naar kartons van Rafael gewerkt zijn, vertoont de sporen van een kogel, die echter alleen den uitersten omtrek van een beeld beschadigd heeft; de fontein der Aqua Paolina, bij de poort S. Pancrace, heeft door een kogel eenige schade aan het metselwerk bekomen; van de kerk San Pietro in Montorio, die door Garribaldi bezet en nabij de bres gelegen was, is het muurwerk van eenige kapellen en het dak door de Fransche kogels zeer beschadigd. De kapel aan de linkerhand, bij het inkomen, wier muren naar een carton van Michael Angelo in fresco beschilderd zijn, is geheel onbescha-

digd gebleven. Daarentegen is de ballustrade van Giacomo della Porta geheel vernield door de soldaten en paarden van Garribaldi; drie schilderijen uit de school der Caracchi zijn verdwenen. De kerk is van alle kostbaarheden beroofd.

De kleine tempel, die gebouwd is op de plaats, waar de kruisiging van St. Pieter heeft plaats gehad, is ongeschonden gebleven, hoewel een bom op een geringen afstand gesprongen is.

Frankrijk.

Parijs, 17 Julij.

Eenige belangrijke bijzonderheden kenmerkten de tegenwoordigheid van den president der republiek te Amiens. De vischvrouwen gaven haar verlangen te kennen, om den president voorgesteld te worden, en boden hem eenen prachtigen bloemruiker aan, dien de heer N. Bonaparte met veel welwillendheid aannam.

In het hôtel der prefectuur, ontving de heer Martin, een werkman, die tot het 3de bataillon van de mobile garde behoorde en in de Junij-dagen door een Biscajer aan den arm werd gewond, uit handen van den president de versierselen van het legioen van eer. Een jong soldaat, die door zijn edel gedrag, tijdens de bewegingen in Junij, het eerekruis verworven had, werd gedurende den maaltijd, door de stad Amiens gegeven, aan het hoofd van den staat voorgesteld. Dit jonge mensch was zoo getroffen door het minzaam onthaal van den president, dat hij Louis Napoleon in zijne eenvoudigheid om den hals viel en hem op de beide wangen kuste. Hetzelfde deed hij met den minister van oorlog en den generaal Changarnier, die zich aan de de zijde van den president bevonden. De gasten gaven door luide toejuichingen hunne goedkeuring te kennen en vereenigden zich met den president, om op gezondheid van den jongen soldaat te drinken.

Duitsche Post.

Frankfort, 19 Julij.

Het groothertogdom Baden is thans door eene krijgsmagt van bijna 52000 man bezet, bestaande uit 32000 man Pruissen, onder het bevel van den prins van Pruissen en 20000 man rijkstroepen onder den generaal von Peucker. Eerstdaags worden nog 8000 Pruissen verwacht, met het doel om Rastadt nog naauwer te sluiten. Naar men verneemt zijn reeds vele Duitsche vlugtelingen, die eenig handwerk verstaan, in Zwitserland bij werkbazen besteld, die hun arbeid verschaffen. De overigen worden voorloopig in onderscheidene kantons verdeeld, waar zoo goed mogelijk voor hun onderhoud gezorgd wordt. Eenige der vlugtelingen, die beproefd hadden ongewapend de grenzen te overschrijden, om naar hunne haardsteden terug te keeren, zijn door de Pruissische voorposten met geweerschoten ontvangen en teruggedreven, met achterlating van een doode en eenige gekwetsen. Baden wordt thans in alle opzigten als een Pruissisch wingewest behandeld, en er is weinig uitzigt, dat het spoedig in zijne vroegere onafhankelijkheid zal hersteld worden.

Berlijn, 19 Julij.

De *Staats-Anzeit.*, bespreekt in een uitvoerig artikel, den aard en de strekking der vredes-preliminairen en doet opmerken, dat als grondslag is aangenomen de zelfstandigheid van Sleeswijk, hetgeen, zoowel tegenover Denemarken als Duitschland, ten opzigte van de wetgevende magt en het inwendig bestuur, een geheel onafhankelijk bestaan zal erlangen. De nadere organisatie van het hertogdom, op bovengenoemden grondslag, had de Pruissische regering tot een later tijdstip moeten uitstellen, daar eene spoedige sluiting van den wapenstilstand, in het belang der Oostzeeprovincien, dringend gevorderd werd. Zonder ten opzigte van den uitslag der wederzijdsche onderhandelingen iets te willen bepalen, kan in het algemeen dit als uitgemaakt zeker beschouwd worden, dat Pruissen daartoe slechts in zooverre zal medewerken, als de volkomene inwendige zelfstandigheid van Sleeswijk daardoor *de jure et de facto* eene waarheid worde.

Hiertoe zal gevorderd worden, dat de wetgevende en administratieve magt, wordt uitgeoefend door ambtenaren, bij uitsluiting uit de ingezetenen gekozen, dat ten opzigte van de finantien en de schulden van den staat, eene algeheele scheiding van Denemarken plaats vindt en dat het Sleeswijksche leger eene geheel zelfstandige organisatie bekome. In het bezit van zulk eene staatkundige onafhankelijkheid, zal het Hertogdom Sleeswijk eene vergoeding vinden voor het gedeeltelijk verlies van zijne tegenwoordige vereeniging met het naburig Holstein, en dat te meer, daar behalve de staatkundige vereeniging, die, welke door de wederzijdsche materieele belangen gevormd wordt, wel uitdrukkelijk is voorbehouden. Hierdoor wordt niet alleen de mogelijkheid geboren van het gemeenschappelijk behoud van een groot gedeelte der gewigtigste openbare inrigtingen, maar ook eene scheiding van beide hertogdommen door eene tollinie, voor altijd onmogelijk gemaakt. Aan het beginsel eener staatkundige vereeniging van het Duitsche Holstein met het tot het Duitsche Staten-Verbond niet behoorende Sleeswijk, kon Pruissen niet vasthouden, op een tijdstip, waarop het, in overeenstemming met zijne bondgenooten, aan Duitschland een ontwerp van constitutie heeft aangeboden, volgens hetwelk een Duitsch land, dat met een niet Duitsch land onder hetzelfde opperhoofd verbonden is, eene bijzondere constitutie, regering en administratie hebben moet.

De zelfstandigheid van Sleeswijk zal echter geen afbreuk doen aan den staatkundigen band welke dit land met Demarken verbindt. Ten einde in dit opzigt alle misverstand te voorkomen, is aangemerkt, dat zoowel naar de zienswijze van het kabinet van Berlijn, als naar dat der bemiddelende mogendheid, het hertogdom Sleeswijk, wat betreft deszelfs betrekkingen tot het buitenland, als een deel der Deensche monarchie moet beschouwd worden; iets, hetgeen niet dan voordeelig voor Sleeswijk zijn kan, daar eene volkomene zelfstandigheid voor een land van den omvang als het hertogdom, eer een drukkende last, dan wel eene weldaad verdient genoemd te worden. De verkeerde opvatting, als zou door het voortbestaan der staatkundige vereeniging met de kroon van Denemaken, het lot van Sleeswijk voor eeuwige tijden aan dat van Denemarken geketend zijn, wordt in het tractaat, weggenomen door de uitdrukkelijke verklaring, dat de getroffen overeenkomst op geenerlei wijs de eventueele regten van derden zal prejudicieren; waarmede, gelijk van zelf spreekt, de aanspraak der agnaten van het huis Oldenburg op de erfopvolging, bedoeld is; en het practisch gewigt van deze bepaling is die, dat de overeenkomst betreffende Sleeswijk vervalt, wanneer bij een eventueel uitsterven van het thans in Denemarken regerende mannelijk oir, de successievraag niet geregeld mogt zijn.

Ten opzigte van den wapenstilstand wordt o. a. gezegd, dat Pruissen, daar het geen mandaat tot onderhandeling namens Duitschland bezat, dit ook bij het tegenwoordig gebrek aan een orgaan des Duitschen bonds niet te bekomen was en het verleenen van speciale volmagten van de zijde der bijzondere Duitsche regeringen, welligt op formeele zwarigheden en bedenkingen zou hebben schipbreuk geleden, alleen in zijn eigen naam het tractaat heeft kunnen sluiten en onder voorbehoud van de toetreding der overige Duitsche regeringen die een dadelijk aandeel aan den oorlog genomen hebben.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den deser, Z. M. oorlogs Brik *Sperwer*, Kapt. Luit. Bruining, van Helvoetsluis, hebbende 37 dagen reis.

Schepen *in Lading.*

Naar Amsterdam.

Oceaan, *Kapt.* A. Spekman, *adres bij* C. J. Leysner. *Sluit* 16 *dezer.*

West-Indie, *Kapt.* T. D. Lieuwen, *adres bij C. J. Leysner.*

Goede Vrede, *Kapt.* J. H. Wit, *adres bij H. Degenhard.*

Nicolaas Witzen, *Kapt.* P. F. Lange, *adres bij J. F. Faverey.*

Echo, *Kapt.* Schil, *adres bij Gisius en Co.*

Jeantine, *Kapt.* Renken, *adres bij H. Degenhard.*

Snelheid, *Kapt.* J. J. Gorter, *adres bij Gisius en Co.*

ADVERTENTIEN.

[17119] De ondergeteekende roept bij deze op, allen die eenige vorderingen mogten hebben ten laste van den Boedel wijlen den Heer ISAAC CADDELL en daaraan behoorende Plantagien *Harmonie* en *Zwarigheid* ½ aandeel, om tegen het einde van deze maand, eene behoorlijke opgave van hunne *vorderingen* aan hem in te dienen.

Paramaribo, den 8 September 1849.

A. MAC INTOSH qq.

Direct uit *Engeland*

ontvangen per *Anna Elisabeth*, Kapt. HARKEN en te bekomen bij

Gebrs. Barnett:

MANUFACTUREN en MODEWAREN, gemaakte JASSEN, BROEKEN en VESTEN in soorten; vrouwen, meisjes en kinder LAARZEN en SCHOENEN.

Katoenzakken-doek, Zool-, verlakt-, blaasbalg- en andere soort **LEDER.**

Timmer, Ingenieurs, Schoenmakers en andere GEREEDSCHAPPEN, Chirurgicale Instrumenten, &ca.

Chais- en Wagentuigen,

Een *Nieuw* assortiment AARDEWERK

tegen *Fabrieksprijzen*, en allerhande soorten

***GOEDEREN*,**

te veelvuldig om te specificeeren. (17118)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.